

აღმსარებელი სერგეის-ძე პუშკინი

ჩუბინის რიგითი დიდი მომხმარებელი ჩემი სხეული, მომხმარებელი ყველა ენა იმ არსებულნი...

1837

1937

კავსანიონი

მე გადავცემა კავსანიონს, და ვგადავცემა საშემსარებლის პირად — მუხრანის და თვით სხეული: გადავცემა კლდეზე წამოფრინდა არწივი რხევით, — მე გამსწორდა და უძრავად ელვარებო ცაში. ცხელდა ასტერა ნილვარაზი თავის სურათში, და პირველ სურათს მომართავს მე ვაკვარდები.

ქვეითი ღრუბლები თითქოს არსად მიიჭრა, მათ ჩანჩქერები ხლჩავენ და სცვიან ხრამში; შიშველი მთები ჩასდრებიან ერთმანეთს მხარში; სულ ძირს კი ხავსი, ხროვი და ეკლანარია; და სადაც მუნხარს არე მუყანით დაუბურია, ჩიტების სტევა და ირმების თქარათქურია.

მთებში კი როგორც ბუდეები მრავალი ირბის სახლები სანად... კლდეებს ცხვარი შემოსევია. ნათელ მდამოს ცხელდა უკვე მწყედი სწყევია, ჩრდილიან ხევში აწყვეტილი არავი მობრის. ბედურულ ცხენისას მთონისადა თავის კარავი, განავაშებს თირვი გულხარად და შემხარავი.

თამაშობს ღმრის—როგორც მუცა, რომელიც ბორავს თუ შვინისა გალიაში სიძინე ღმრის; ვეღარ იტყვა თავის ვიწრო საჭრობილში და შვირ ზირითი გარნიღობულ ნაბიჯებს ლოკავს. ამაოდ. მისთვის აღარც საზრდო, შევლაც როდია, მისთვის, კლდეები შენსულდელი კალაპორია.

ასე სილაღს სულს უზუთავს კანონი ავი, ასევე კარავს ქვეშ ღმრისა ველური ტომი, ასევე ბრახობს ღმრს კავსანიონ მღვთავდ მღვთავი ასე სურს უცხო ძალბიავან დაისნას თავი.

თარგ. პავლე იაშვილი

ა. პუშკინი

«... Нет, ведь я не умру». А. Пушкин.

ო, არ მომკვდარხარ, საყვარელო და სხივსანი! ვადონსურ პანგებს უღმობელი სიყვდილი ასცდა. შენ ყველგან ცოცხლობ, ყველგან სუფთა; ჩვენი მგოსანი: მშრომელთა კერასთან, ვარსკვლავებისა, გულში და სუფთასთან.

ასი წლია რაც სიციხეზე ჩაგჭრა ტყვიამ. მიწზე პყრია გვირგვინი მამსურევი ტახტის, მაგრამ შენ სახელს ღმრს რუსეთის იღებდა ჰქვია — შენ ხალხის გულში უჭობელი ღამაში გახდი.

ცრემლები, იხვრა, სილიად გრძობის და ფიქრთა-ყვადილია გაშლა. სიყვარული, ხმანი ცისანი — თავს იყრის შენში: — ყველგან იჭრებ და ირთავ, ბოძინი და ბავშვი, უნახესი და გულთმასანი!

რამდენი ღამე მარადილ კეწონით საყვარელ სიმღერას ერთად, შენს ლექსებთან გამოიყვან! შენი ოცნებები არწივები დამჭროდენ თავზე და შენთან ერთად მეც ცრემლები დამინთხებია.

შენ სულგობრვობას, შენ ვაკვარდები სიციხილის ამავეს, შენს კეთილშობილ სიამაყით საყვარელ ბუდეებს. მე ვაკვარდები ალღევითი და მამის ვაკვარვ მარტობისა და ბოროტი სულს ცდუნების.

ადამიანი და პოეტო! ეს კორნახული — რაც მადლია, რაც ჩემშია, რაც მამეტყველებს, რაც მოდის ღმრს და ვულშია ღმრს ჩამარსული მინდა გადავცე შენს ცხოვრებზე და უკვედ ხელებს!

ჩემი ნობათი ასე მკვირე, ასე ღარბი შენს სიმღერის ალღევითს ვერას შემატებს! მაგრამ გაიღე მაგ ანთებულ გულს კარბი, ნუ დამშორდები, ნუ დამავდები, ნუ გამიბრუნებს!

მომკიდ ხელო, რომ ცხოვრებს მღვთავდ გავსე გამოვცე უკან და სხივებში შენს მათთვის, რომ საინთებით მეც ვიფიქრო ადამიანზე და შთავიზნულ სიყვარულში არ მიმატოვოს.

ო, არ მომკვდარხარ და სიყვარული ვერ მოვა შენთან! გაჭრენ ისინი, ვინც დადავდა გვირგვინი ეკლის და გადავჭრებს ქართველთა საუფრთხილო შენი უკვადი, ხელსუბნი დიდების ძეგლი!

კოლაუ ნალირაძე

დიდება არსა, შენს მშობელს!

ასი წლის წინათ უცხოელი დანტის მუხანათური ხილთ გაგვიბრუნებინათ მგოსნის მუხნებელი გული.

მაგრამ ამ ვერავალი აქტის ირგვინათობის თითონაც არ სჯეროდათ, რომ დიდი პოეტის ფიციურ მოსაზრობით შესწავლდნენ მისი უკვადი შექცევითი განადგურების ამბობთ თვითმპყრობელობის ერთგული დამცველები, თვითმპყრობელობის ბელო მოციქულები თითქმის მთელი საოქონის მანიძობე აუ ზოგადენდ ქალღმრთეს, რომ სამუდამოდ დამარხათ მგოსნის ნათელი გონების ნაყოფი, დაგნელებითა მისი ქვეშაობი ბრწყინვალე აზრი და კეთილშობილი მისწრაფებანი. სწორედ ამ შვირ ძაღლის დაკვეთით შეიქმნა ლეგენდა, თითქოს პუშკინს უფიციურად მხოლოდ და მხოლოდ თავისი კლასის, თავისი წოდების წევრი, შეეძინა ტახტის მემკვიდრე და თვითანსმეცხელი, დაბალი ფეხების მქონე, ერთა დაპყრობის „პოლონური“, წინდა ხელოვნების მახარებელი და მქდაგებელი.

ამ ყაბი შეხედულების შვირ საბურველით მსურდათ დაიფარათ მგოსნის ნათელი სახე, რომ იგი არ განხილავთ მახლობელი და საყვარელი მსახიობისათვის.

დღეს რუსი ხალხის საამაურო შეიღებს არა ერთბაშად გაუფრთხილეს ეს ბურუსი. ჩვენთვის ცნობადი, თუ რა დიდად აფსებდა პუშკინის მემკვიდრეობას პროლეტარული რევოლუციის განთავსებაში.

სადაც იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო.

სადაც იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო.

სადაც იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო.

სადაც იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო, ასეთი იყო რუსეთის საუკეთესო.

წინა-სტალინის ნაციონალური პოლიტიკამ ახალი შემოქმედებითი ცხოვრებისათვის ფეხზე წამოაყენა თვითმპყრობელობის სისხლგამაღრი პუშკინი. მაგრამ დიდ მოაზროვნეთა ამ ხმას, ისევე როგორც თვით პუშკინის პოეზიას, ანობდა თვითმპყრობელობის ქიამავთა ღრინველი. ამ ხმას მასებამდ მისაღწევად წინ ეღობებოდა ცენზურის სასტიკი მონოპოტია. თითქმის მთელი საუფრთხილი გავიდა ისე, რომ პუშკინსა და მრავალ მილიონან მასებს შორის აღმართული იყო დიდი კედელი.

საჭირო იყო დიდი ოქტომბერი, რომ პროლეტარული რევოლუციის წინაშე მდებარე მძიმე ფესვებზე ამოვლითი ძველი ცხოვრების საფუძვლები, გაეცემკვირებოდა ფეოდალური და ბურჟუაზიული საზოგადოების დამცველთა ცრუ, მაგრამ შეხედულებადი და საბოლოოდ ჩამოყრდნის საბურჟუაზი, რომელიც ფარავდა კაცობრიობის საუკეთესო შვილთა ნაზრებს.

მხოლოდ დღეს, როცა დღეს პროლეტარულმა რევოლუციამ თავნებოდით და წასულ საუფრთხილო კულტურას აზიარა არა მარტო „სულივითა ამაყი ჩამომავალი, არამედ ფიცილი, ტურგოსი, ყალბიხა“ და ყველა სხვა ხალხი, რომელიც წინათ რუსეთის იმპერიის საყვარელი მემკვიდრეა, მხოლოდ დღეს, როცა ღმრს

მეხობრებს, ღმრს ადამიანური გრძობების მხადარს, დიდ მოაზროვნის და თავისი დროის უდიდესი მუხანათისა.

სწორედ ამ თვისებებთან გამო პოეტო სცოდნება თავისი მუხანათისა და თავისი დროის ფარველს. იგი თამაშად, გაბედულად შეუღლის ღმრს თამაშდოვანობას, სტალინის დიდ ეპოქაში, სოციალისტური საზოგადოებაში, სადაც ბედნიერების წყაროდ, სადაც სტალინი ურბრატ შევადი: დედამიწის ყველა საბავა გაფუჭებული ცის სინათლისა და ვევედინება თავისი საყვარელი გარკვეული მკაფიო სახით და თვით სიზორე აძლევს მას უფრო მეტ პოეტურ და ღამაზ იერს და აიო ყაბო უსაბო შეხედულებას.

ეს, თუ არა პუშკინი, რომელიც ცხოვრების თვით უღირსად დღეს-ღამეს თვითმპყრობელობის შეუღლებულ მოძულეს, თავისუფლებისათვის მებრძოლს, მის მომღერალს, სამშალო ქვეყნის აღმარების მოტივად უნდის, ხალხის ზრახვითა და ფიქრით მესაღმდროს, ჩაგროვების მემკვიდრისა და თამაშდოვანების, სიციხისა და სიხარულის

და ჩვენი თამაშდოვანებისა მას და ვალდებულებით ართმებს ხელს, რომელიც თავის უახლეს სტალინური წიროვლელად საუფრთხილო ერთმანეთს ნაპარს, რომელმაც სასტიკ დროში უვადობა თავისუფლებას და აწინასწარმეტყველა თვითმპყრობელობის

და ჩვენი თამაშდოვანებისა მას და ვალდებულებით ართმებს ხელს, რომელიც თავის უახლეს სტალინური წიროვლელად საუფრთხილო ერთმანეთს ნაპარს, რომელმაც სასტიკ დროში უვადობა თავისუფლებას და აწინასწარმეტყველა თვითმპყრობელობის

გაზეთი „ივერია“ (1899 წ.) მიძღვნილი ლა პუშკინის ხსოვნისადმი პოეტის დაბადებიდან 100 წლისთავის შესრულებას გამო.

ნივანსაქმეზევილი

რა დავდილი ვნელ უდაბნოსა, სასულიერო წყურვილი მწვადა, და სერაფიმე ვახიდან ვახსა...

ზინაილა პოლკონსკაია

მოსკოვში, მრავალ გასართობს შორის, სად სხდომება ვისტის, ბოსტონის, ექ, სადაც ისმის ხმა ტყევის, პორის...

60-იანი წლების ქართულ ლიტერატურაში ჯვანჯირით ძლიერდება ყურადღება პუშკინისადმი...

ეს მნიშვნელოვანია არა მარტო პუშკინის სახელის საბრძოლო დროში...

აქ მნიშვნელოვანია არა მარტო პუშკინის სახელის საბრძოლო დროში...

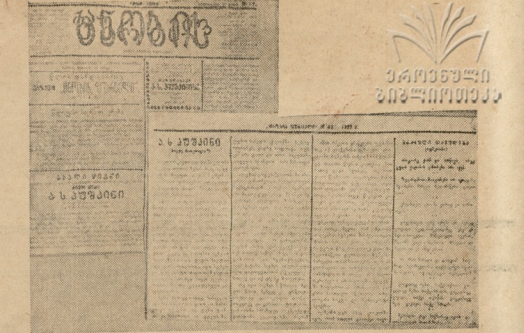
ნელად ივ. მანაშის არქივი აღმოჩნდა აკაკის ერთი თარგმანი პუშკინის ლექსისა — „საქართველოს მიუძღვნი“...

პირველი სიგელი (პუშკინი)

ნუ მღერ, მშენიერი, ჩემს წინ შენ ლექსებს ქართლის მწუხარეს; მე ისინი მაგონებენ...

პუშკინი თბილისში (ფანჯარა) ნახ. პროფ. ლ. ვუღიაშვილისა.

გაზეთი „ცნობის ფურცელი“ მიძღვნილი ლა პუშკინის ხსოვნისადმი პოეტის დაბადებიდან 100 წლისთავის შესრულებას გამო.

კავკასიის ზეპირი

ზვიონი, ხმოვანი, აღტყვევებული, შვეთ კლდე ებრძვისა ზე ესსეფევიან...

მეის განვლიდა თოვლის ზღუდნი, და მენ, გამყარალა, სრულად დაგენთა შეხნი კედნი...

გ ა მ დ ე ლ ს

პირველ ღვინის თანაზარი და ხშირად, ხშირად მომკენარ ტბილი მისუტე, გულით კეთილი...

პუშკინის ნაწარმის ქართული გამოცემისათვის მიზიან ვაჟიქა

როგორც ახლანდ გამოიჩინა, პუშკინის ლექსი: „იძველი ადვილი“ შვე ხელნაწერში შემდეგი ვარიანტი ჰქონია: „Слых обо мне пройдет по все волны России...“

სულსკვეთებით, რომელთაც უნდათ ბუნების წიაღი, თავისუფალ დიდ ნების შეიღობთან განიკეთონ ბუ...

კინი ყველაზე უფრო მეტ გავლენას ახდენს ახალ ქართულ მოუხარეს, როგორც ცოთილია, პუშკინის ლექსებს ქართული პოეტები ჯერ...

პუშკინის პოეტური მემკვიდრეობა

ს. ლანელი

არც ერთი რუსი მწერალი, არც პუშკინი, არც პუშკინის შემდეგ, არც პუშკინის შემდეგ...

პუშკინი თბილისში (გრაფურა ხეზე) — კ. უთაბაძის.

დღი აზრებია ჩაქოვითი — მდლდარს ლიტერატურულ მემკვიდრეობაში...

ყოველს პოეტს თავისი წარმოდგენა აქვს პოეზიაზე, მაგრამ იმისათვის ისტორიის მწერალი...

ლომ კარგად გავარჯობდი პუშკინს პოეტურად, უნდა ვთქვამდი, რომ იგი წარმოადგენდა დიდ...

«Поэт» (1830), «Поэт и роман» (1828), «Поэт» (1827), «Раггопа»...

Ты им доволен-ли, выскателый художник? Доволен? Так русский тогда еще бранит...

სა, ამ პოემა, რომლის მთავარი მოაქმედი პირი არ იყო მემკვიდრეობის დამოკიდებულება...

ბარსკოი სკოლა პუშკინის მემკვიდრეობის შესახებ

დღეს შუახუროს მიღობაში სარგო უაღრესად

დღეს სანიღობად — შინ ხარ ჩვენს შორის, შინი სახლი დამკარს ჭებლით...

საქართველოში, სარ შინ გინახავს, ქედებზე უფა სანღობ ღიმილით...

პუშკინის სოციალისტური მოძრაობის სახეობა

პ. ფილანოვის სახეობის მოძრაობის შესახებ...

პუშკინის ლექსები ქართულად

არაღმრედი ღის წინა გამოიმკვობაში... «Восторженны похвал пролетар нутный шум»...

ქვირა შევაჯობან (პუშკინი თბილისში) — სურათი ს. შაპისევილის

პუშკინის პოეზიის მრავალმი

ის პოეზიის მოწვევ და ის შინაგანი, რომელიც უნდა იყოს შემოქმედითა და პოეტის შინაგანი მხარე, რომელიც უნდა იყოს პოეტის შინაგანი მხარე, რომელიც უნდა იყოს პოეტის შინაგანი მხარე...

სინათლე, არამედ „Чернь“ სიბნელო, არისტოკრატია აბნელებს გარემოში, ავრცელებს წყევლის, თუმცა მას თავისი თავი მოქცეს სინათლისა და განათლების ბურჯად, თუ არისტოკრატია თავის თავს უწოდებდა „ჩრდილ“ საზოგადოებას „სინათლე“ და „ჩრდილ“ პოეზიის თავის ლექსით ამბობს, რომ ამ არისტოკრატიას უკეთესად შეეფერება „ჩრდილ“ საზოგადოებას: „Светская чернь“ ჩვეულებრივი გამოთქმაა პუშკინისათვის.

პოეტის შემოქმედება თავისუფალი უნდა იყოს, პოეტი სხვის კანონს არ უნდა ექვემდებარებოდეს. მაგრამ ნიშნავს ეს იმას, რომ პოეტი თავისუფალი ყოველი ვალდებულებისგან, მაგალითად, ხალხის წინაშე? ნიშნავს ეს იმას, რომ პოეტს შეუძლია გამოვიდეს ხალხს, ჩაიტყოს თავისი და ყური არ აწებოს? უნდა აღინიშნოს, რომ პუშკინის არასოდეს არ უთქვამს ასეთი რამ. პირიქით, პუშკინის აზრით, პოეტის უდიდესი მოვალეობა — თავის ქმნილებებში ასახოს როგორც ხალხის გაჭირვება, ისე მისი სიხარული. მშვენიერად იქვს ეს აზრი პუშკინის გამოთქმული ლექსში „Жако“ სადაც მას პოეტის მთავარი ღირსებად ის მიაჩნია, რომ მის ქმნილებებში თავის გამოძახის პოეტობის ცხოვრების ყოველი ხმა.

პუშკინი არა თუ არ მოითხოვდა პოეტისგან გამოვიდეს ხალხს ცხოვრებას, არამედ, როგორც მხატვრული რეალიზმის ფუნდამენტური პრინციპი, სხვებზე უფრო მეტად უნდა იყოს დაკავებული ხალხის ცხოვრებით. პუშკინის აზრით, პოეტის მთავარი მოვალეობა — ხალხის ცხოვრების დასახელებაა. პუშკინის აზრით, პოეტის მთავარი მოვალეობა — ხალხის ცხოვრების დასახელებაა. პუშკინის აზრით, პოეტის მთავარი მოვალეობა — ხალხის ცხოვრების დასახელებაა.

პუშკინი არა თუ არ მოითხოვდა პოეტისგან გამოვიდეს ხალხს ცხოვრებას, არამედ, როგორც მხატვრული რეალიზმის ფუნდამენტური პრინციპი, სხვებზე უფრო მეტად უნდა იყოს დაკავებული ხალხის ცხოვრებით. პუშკინის აზრით, პოეტის მთავარი მოვალეობა — ხალხის ცხოვრების დასახელებაა.

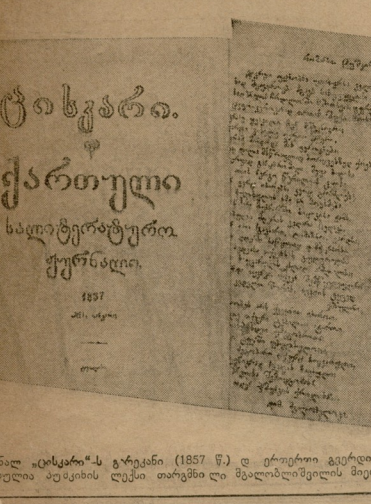
„პირველი შეხვედრა, თბილისში“ — ნ. ა. კეცხაველის.

არა, ლამაზო, ნუ ვამაგონებ, ქართულ სიძვერის გულში მწარეს: ტრადია, დღე, შეგი მთავრის სხვა ცხოვრებას და შორეულ მხარეს.

თითქოს ხმა იყოს ეგ სამარისა, ჩემი ციხეებში უტყვარ ძალით მგაზრდებენ, დღე, შეგი მთავრის სხვა ცხოვრებას და შორეულ მხარეს.

არა, ლამაზო, ნუ ვამაგონებ, ქართულ სიძვერის გულში მწარეს: ტრადია, დღე, შეგი მთავრის სხვა ცხოვრებას და შორეულ მხარეს.

არა, ლამაზო, ნუ ვამაგონებ, ქართულ სიძვერის გულში მწარეს: ტრადია, დღე, შეგი მთავრის სხვა ცხოვრებას და შორეულ მხარეს.

პუშკინის „სიყვარული“ (1837 წ.) და რუსული გერმანული რომლებსაც მისი ხელნაწილი შეუძენდა მისი თარგმანი და მხატვრული მხარე.

ბახჩისარაის შადრევანი

ვით იშლებინა რიგნი ლბლად აღმოსავლეთი დასავლეთი მინდორებიდან რაღაც ტბილად დაღნი მამადას მინდორებისა აღმოსავლეთი განცხრობის დღით მათი სახეობა, იმითი დაღნი მამადას მინდორებისა, სადაც დაღნი მამადას მინდორებისა, სადაც დაღნი მამადას მინდორებისა...

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები

ქართული პოეზია მე-19 საუკუნის პირველ ნახევარში დაიწყო თავისი განვითარება. ეს განვითარება დაიწყო პუშკინის შემოქმედებით. პუშკინის შემოქმედებას ხალხის ცხოვრების დასახელებაა.

სიხარული

სიხარული არის ის, რაც ხალხს აკმაყოფილებს. სიხარული არის ის, რაც ხალხს აკმაყოფილებს. სიხარული არის ის, რაც ხალხს აკმაყოფილებს.

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები.

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები

სიხარული

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები.

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები.

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები.

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები.

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები.

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები.

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები.

პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები. პუშკინი და ქართული რომანტიკოსები.

თბილისი

თბილისის მადანი სიძვერის გულში მწარეს: ტრადია, დღე, შეგი მთავრის სხვა ცხოვრებას და შორეულ მხარეს.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

სიხარული და მშობიარეული შემოქმედება ცხის ციხეში, როგორც ცხოვრების დასახელება.

ბორის პოლენოვი

ზამთარული ხალხის მოსახლეობა... (ბორის პოლენოვის მიხედვით)

ამ სიბერის დროს მე ცხოვრებას ხელახლა ვიწყებ... (ბორის პოლენოვის მიხედვით)

ბორის პოლენოვი

ბორის პოლენოვი... (ბორის პოლენოვის მიხედვით)

ბ. პოლენოვი - ნახ. მ. გრიგორაშვილისა.

ავგონიერების უდიდესი პოსტიტორი... (ბორის პოლენოვის მიხედვით)

ამ რომ არ მომხდარიყო, ალექსანდრე... (ბორის პოლენოვის მიხედვით)

ამ ხანაში ქართული ინტელიგენცია... (ბორის პოლენოვის მიხედვით)

ავრთვე ჩემთა მეგობართა წარმატებებით... (ბორის პოლენოვის მიხედვით)

პეტრ სეზავაი

დონ-კარლოს: შენ ვერ ხარხარ ხარ... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

ლაურა: მაშინ ნეტავ რა საქარობა... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

თარგმანი 'ვალვა პარტიკულიზმისა'

პეტრ სეზავაი

მოსწავლე ახალგაზრდა დიდი ინტელექტუალი... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

საქონთი ძალზე ხიბლავდა ქართველ... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

როგორც ეხედებოდა, პეტრის თანამოემართ... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

ამ ხანაში ქართული ინტელიგენცია... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

პეტრ სეზავაი თბილისში ნახ. რ. ლორის-მე-ლიკოსისა.

პეტრ სეზავაი

ინტელექტუალი და ამ დღეებში გამოვა... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

ამ წიგნში მოთხრობილი იქნება პეტრ... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

რუსეთის უდიდესი პოეტის თხოვნის მიხედვით... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

პეტრ სეზავაი

უკანასკნელი სამი წლის განმავლობაში... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

საქართველოში მძებრებელი მხატვრები... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

საქართველოში მძებრებელი მხატვრები... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

მეცხვებს მესვლა მე-18 საუკუნეში... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

იყო ეს პეისაჟები მაგდენად დიდი... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

ამ ხანაში ქართული ინტელიგენცია... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

საქართველოში მძებრებელი მხატვრები... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

საქართველოში მძებრებელი მხატვრები... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

საქართველოში მძებრებელი მხატვრები... (პეტრ სეზავაის მიხედვით)

